

РЕШЕНИЕ

№ 805

гр. София, 15.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XIV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

Членове: Биляна М. Вранчева
Цветомила Данова

при участието на секретаря Даниела Д. Генчева
в присъствието на прокурора Д. Фр. П.
като разглежда докладваното от Биляна М. Вранчева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20231100603619 по описа за 2023 година

Производството по делото е по реда на Глава XXI от НПК.

С присъда от 08.02.2023г. по НОХД № 7864/2022г. на СРС, НО, 10 състав., съдът е признал за виновен подсъдимия Д. Т. П. за извършено престъпление по чл. 195 ал.1 т.3 и т. 4 вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 26 ал.1 вр. чл. 63 ал. 1 т.3 от НК, като при условията на чл. 58а от НК му е наложил наказание ЕДНА ГОДИНА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

На основание чл. 57 ал. 1 т.3 от ЗИНЗС е постановено наложеното наказание „лишаване от свобода“ да бъде изтърпяно при първоначален „общ“ режим на изтърпяване.

На основание чл. 189 ал. 3 от НПК е осъден подсъдимият да заплати в полза на държавата и по сметка на МВР сумата от 933,55 лв. направени разноски по делото в досъдебната фаза на процеса, както и да заплати в полза на държавата и по сметка на НБПП сумата от 280 лв. направени разноски за адвокатско възнаграждение.

На основание чл. 190 ал. 2 от НПК е осъден подсъдимият да заплати в полза на държавата и по сметка на СРС сумата от 5 лв. държавна такса за служебно издаване на всеки изпълнителен лист.

Срещу присъдата, в срока по чл. 319, ал.1 НПК е постъпила жалба от адв. А. като защитник на подсъдимия Д. Т. П.. Постъпила е по делото и допълнителна жалба от адв. А. след запознаване с мотивите на първоинстанционния съд. В същите се изразява недоволство от постановената присъда досежно размера на наложеното на подсъдимия наказание и се

прави искане за отмяна на обжалваната присъда и налагане на по-леко наказание на подсъдимият, съобразено с фактите и обстоятелствата по делото.

В срока по чл. 322 НПК не са постъпили писмени възражения срещу подадената жалба до даване ход на делото пред настоящата въззивна инстанция.

В закрито заседание, проведено на 06.07.2023 г. въззивният съд, по реда на чл. 327 НПК, прецени, че за правилното изясняване на обстоятелствата по делото не се налага провеждането на съдебно следствие във въззивната инстанция и такова не бе проведено.

В хода на съдебните прения прокурорът оспори жалбата като изрази становище, че обжалваната присъда е правилна и законосъобразна и изводите в нея са изведени въз основа на правилен анализ на събраните по делото доказателства. Относно наложеното на подсъдимия наказание представителят на държавното обвинение изрази мнение, че размерът на същото е определен правилно и е справедлив. А поради всичко това моли обжалваната присъда да бъде потвърдена.

Защитникът на подсъдимия, адв. А., поддържа подадената от него жалба като отново помоли да бъде намален размера на наложеното на подсъдимия наказание. Като довод за това посочи обстоятелството, че подсъдимият е бил непълнолетен и неосъждан към момента на извършване на деянието, възстановил е причинените щети и производството е преминало по реда на глава 27 от НПК като подсъдимият е признал всички факти и обстоятелства, залегнали в обвинителния акт. Поради изложеното моли съда да отмени обжалваната присъда като неправилна и несправедлива.

В правото на лична защита и предоставената му последна дума, подсъдимият Д. Т. П. заяви, че поддържа казаното от адвоката му и моли също да бъде намален размера на наложеното му наказание. Като аргумент посочи следващо свое осъждане, при което за отнемане на оборота от казино в Бургас му е наложено по-ниско наказание, а именно 11 месеца.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XIV въззивен състав след като обсъди доводите в депозираната жалба от защитника на подсъдимия, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание и след като в съответствие е чл. 314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда, намери за установено следното:

След направено искане от страна на защитата в съдебно заседание от 08.02.2023г. е проведено предварително изслушване на страните и с протоколно определение от 08.02.2023 година съдът е постановил разглеждане на делото по реда на глава 27 от НПК. В същото съдебно заседание СРС подсъдимият Д. Т. П. е признал изцяло фактите и обстоятелствата така, както са изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и се е съгласил да не се събират доказателства за тези факти. Подсъдимият е заявил също, че разбира, че самопризнанието му и доказателствата от досъдебното производство ще се ползват от съда при постановяване на крайния съдебен акт.

Относно постановената присъда на първо място настоящият въззивен съдебен състав намира, че първоинстанционният съд е анализирал задълбочено и подробно събрания по делото доказателствен материал. При това правилно е установил фактите по делото. Ето

защо и в тази част няма основание присъдата да бъде отменяна, или изменяна.

След самостоятелния анализ на доказателствената съвкупност по делото въззивният съд приема за установена фактическа обстановка, идентична е тази, приета от първоинстанционния съд, а именно:

Подсъдимият Д. Т. П. е роден на ****г. в гр. София, живее в същия град. Българин е и български гражданин, с начално образование, неженен, осъждан, с ЕГН *****.

На 11.03.2020г. около 04:40 часа подс. Д. Т. П. се намирал пред магазин за алкохол и цигари, находящ се в гр. София, ж.к. ****, стопанисван от „Т и Д С.“ ООД с управител св. Т.Щ.Т.. В якето си П. носел щанга - тип „кози крак“. Подсъдимият решил да открадне евентуално намиращи се в магазина вещи, като в изпълнение на намисленото извадил щангата от якето си и с нея счупил стъклената витрина на магазина. След това П. влязъл в търговския обект и от чекмедже на касата взел парична сума в размер на 129 лева, която била собственост на „Т и Д С.“ ООД. Непосредствено след това подсъдимият напуснал магазина, отнасяйки със себе си посочената парична сума.

На 13.03.2020г. около 04:00 часа подс. Д. Т. П. се намирал пред магазин „Меркари“, находящ се в гр. София, ж.к. „Младост“, ул. „****“, стопанисван от „Меркари - България“ ООД, представлявано от св. М.Х.Г.. В якето си П. носел чук. Подсъдимият решил да открадне евентуално намиращи се в магазина вещи, като в изпълнение на намисленото извадил чука от якето си и с него счупил стъклената входна врата на магазина. След това П. влязъл в търговския обект и се насочил към касата, откъдето взел монетник, съдържащ парична сума в размер на 100 лева. Непосредствено след това П. се насочил към изхода на магазина, но на излизане се спънал и изпуснал монетника на земята и част от монетите се разпилели върху тротоара пред магазина. В ръката на подсъдимия останала парична сума в размер на 16 лева, която била собственост на „Меркари - България“ ООД. Д. Т. П. решил да задържи за себе си посочената парична сума и заедно с нея напуснал търговския обект.

На 16.03.2020г. около 03:00 часа подс. Д. Т. П. се намирал пред магазин „Чайна Сити“, находящ се в гр. София, ж.к. „Младост“, бул. „Андрей Сахаров“ до бл. 44, стопанисван от „И-ПАЛ“ ООД с управител св. П.Д.. П. решил да открадне евентуално намиращи се в магазина вещи като в изпълнение на намисленото с помощта на неустановено техническо средство счупил стъклената входна врата на магазина и след това влязъл в търговския обект. П. взел преносим компютър марка „Lenovo“, модел „G580“ със сериен № СВ22521527 на стойност 128 лева, който бил поставен върху бюро в магазина и бил собственост на „И-ПАЛ“ ООД. Непосредствено след това поде. П. напуснал магазина, отнасяйки със себе си чуждата движима вещ.

На 16.03.2020г. около 03:50 часа подс. Д. Т. П. се намирал пред магазин, находящ се в гр. София, ж.к. „****“, стопанисван от „Е.Д.“ ЕООД с управител св. В. А.А.-А.. В якето си П. носел чук. Подсъдимият решил да открадне евентуално намиращи се в магазина вещи, като в изпълнение на намисленото извадил чука от якето си и с него счупил стъклената входна врата на магазина. След това Д. П. влязъл в търговския обект и взел 2 бр. бутилки уиски

марка „Johnnie Walker“ - 0,7 л. с единична стойност 19,78 лева, на обща стойност 39,56 лева, които били собственост на „Е.Д.“ ЕООД, след което П. напуснал магазина, отнасяйки със себе си посочените вещи.

Към всяка една от посочените по-горе дати подсъдимият Д. Т. П. е бил непълнолетен.

Въззивната съдебна инстанция се съгласява с изводите на районния съд, че доказателствата по делото изцяло подкрепят изложените фактически изводи, в каквато насока СРС е направил съответен доказателствен анализ. В този смисъл подкрепят горната фактическа обстановка всички доказателства, събрани в хода на досъдебното производство, а именно: показанията на свидетелите А. - А., Т., Г., Д., Д., Г., П., Д., М. и Б., както и писмените доказателства : съобщения за извършено престъпление (на лист 6, том I от ДП; лист 9, том II от ДП; лист 11, том III от ДП и лист 8, том IV от ДП); Протокол за оглед на местопроизшествие (на лист 7-8, том I от ДП; лист 12-13, том III от ДП; лист 9-10, том IV от ДП); Протокол за претърсване и изземване (на лист 12-13, том I от ДП); Определение на СРС, НО, 101 състав от 18.03.2020г. (на лист 34-35, том I от ДП); Протоколи за оглед на веществени доказателства (лист 29, том I от ДП; лист 15, том II от ДП; лист 20, том IV от ДП); Протоколи за доброволно предаване от 18.03.2020г., 20.07.2020г., 16.03.2020г., 10.04.2020г., 20.03.2020г., 16.03.2020г. и от 12.03.2020г. (на лист 37, лист 61, том I от ДП; лист 13, лист 14, том II от ДП; лист 21, том III от ДП; лист 18 и лист 19, том IV от ДП); флаш - памет (на лист 42, том I от ДП); фактура (на лист 43-44, том I от ДП); флаш - памет (на лист 65, том I от ДП); албуми от огледи на местопроизшествие и от освидетелстване (на лист 84-92, лист 93-96, лист 97-102, лист 103-109, том I от ДП); албуми от оглед на веществени доказателства (на лист 110-113, лист 114-118, том I от ДП; лист 21-25, том IV от ДП); пълномощно (на лист 119, том I от ДП); Трудов договор, допълнително споразумение и длъжностна характеристика на М. Г. (на лист 120-125, том I от ДП); удостоверения за актуално състояние на „Е.Д.“ ЕООД, „И-ПАЛ“ ООД, „Т и Д С.“ ООД и „Меркари - България“ ООД (на лист 126, лист 127, лист 128 и лист 129, том I от ДП); документи за подсъдимия от Агенция за социално подпомагане (на лист 174-182, том I от ДП); Констативни протоколи от 16.03.2020г., 13.03.2020г. и от 11.03.2020г. (на лист 27, том II от ДП; лист 27, том III от ДП; лист 31, том IV от ДП); Протоколи за освидетелстване /оглед на лице/ с писмено съгласие на лицето от 16.03.2019г. (на лист 20, том III от ДП; лист 17, том IV от ДП); диск (на лист 26, том III от ДП); флаш - памет (на лист 30, том IV от ДП); заключения на дактилоскопна експертиза (лист 32-34, том I от ДП), фототехнически експертизи (лист 39, том I от ДП; лист 23, том III от ДП; лист 27, том IV от ДП), видео-техническо изследване (лист 62, том I от ДП), оценителни експертизи (лист 67- 68, том I от ДП и лист 22-25, том II от ДП), комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза (лист 72-80, том I от ДП), дактилоскопно изследване (лист 17, том II от ДП), справки - характеристики за подсъдимия (на лист 14-20, том I от ДП; лист 28-34, том II от ДП; лист 30-36, том III от ДП; лист 34-40, том IV от ДП); справка за съдимост на подсъдимия и направеното от него самопризнание непосредствено пред СРС.

Поради изложеното и след самостоятелен анализ на доказателствата, въззивният съд прие,

че изводите, направени от проверявания съд при анализа на доказателствената съвкупност са законовообосновани и правилни. А въз основа на същите първоинстанционният съд е достигнал до верен и законосъобразен извод, че подсъдимият Д. Т. П. е осъществил състава на престъпление по чл. 195 ал.1 т.3 и т. 4 вр. чл. 194 ал. 1 вр. чл. 26 ал.1 вр. чл. 63 ал. 1 т.3 от НК, при което за периода от 11.03.2020г. до 16.03.2020г. в гр. София, като непълнолетен, но можещ да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, при условията на продължавано престъпление - с четири деяния, които осъществяват по отделно един състав на едно и също престъпление, извършени през непродължителен период от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, чрез разрушаване на прегради, здраво направени за защита на имот и чрез използване на техническо средство, е отнел чужди движими вещи на обща стойност 312,56 лева, от владението на различни лица без тяхно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като отделните деяния са извършени, както следва : 1) на 11.03.2020г. от магазин за алкохол и цигари, находящ се в гр. София, ж.к. ****, като непълнолетен, но можещ да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, чрез разрушаване на преграда, здраво направена за защита на имот - счупване на стъклена витрина на магазина и чрез използване на техническо средство щанга - тип „кози крак“ е отнел чужди движими вещи - парична сума в размер на 129 лева, собственост на „Т и Д С.“ ООД, от владението на Т.Щ.Т. без негово съгласие с намерение противозаконно да ги присвои; 2) на 13.03.2020г. от магазин „Меркари“, находящ се в гр. София, ж.к. „Младост“, угг „****, като непълнолетен, но можещ да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, чрез разрушаване на преграда, здраво направена за защита на имот - счупване на стъклена входна врата на магазина и чрез използване на техническо средство - чук е отнел чужди движими вещи - парична сума в размер на 16 лева, собственост на „Меркари - България“ ООД, от владението на М.Х.Г. без нейно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои; 3) на 16.03.2020г. от магазин „Чайна Сити“, находящ се в гр. София, ж.к. „Младост“, бут. „Андрей Сахаров“ до бл. 44, като непълнолетен, но можещ да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, чрез разрушаване на преграда, здраво направена за защита на имот - счупване на стъклена входна врата на магазина и чрез използване на неустановено техническо средство, е отнел чужда движима вещ - преносим компютър марка „Lenovo“, модел „G580“ със сериен № CB22521527 на стойност 128 лева, собственост на „И-ПАЛ“ ООД, от владението на П.Д. без нейно съгласие с намерение противозаконно да я присвои; 4) на 16.03.2020г. от магазин, находящ се в гр. София, ж.к. „****, като непълнолетен, но можещ да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, чрез разрушаване на преграда, здраво направена за защита на имот - счупване на стъклена входна врата на магазина и чрез използване на техническо средство - чук, е отнел чужди движими вещи - 2 бр. бутилки уиски марка „Johnnie Walker“ - 0,7 л. с единична стойност 19,78 лева, на обща стойност 39,56 лева, собственост на „Е.Д.“ ЕООД, от владението на В. Асенова А.-А. без нейно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои.

Правилно е преценил контролираният съд, че от субективна страна всяко едно от четирите деяния е извършено от подсъдимия умишлено, при форма на вина пряк умисъл, доколкото съгласно изготвената по делото комплексна съдебно-психиатрична и психологична експертиза се установи, че Д. Т. П., макар и непълнолетен, е могъл да разбира свойството и значението на извършените деяния и да ръководи постъпките си.

Отделно от това, в представното съдържание на умисъла му е било залегнало както знанието, че без да е получил съгласие е прекъснал фактическата власт на всеки един от владелците на инкриминираните чужди движими вещи върху същите, съзнавал е, че е установил трайна фактическа власт върху вещите и е имал намерение противозаконно да ги присвои. В съзнанието му е съществувало също както знанието, че за целта разрушава прегради, здраво направени за защита на имот и използва техническо средство, така и съзнаването, е извършва четири отделни деяния в рамките на няколко дена.

Настоящият въззивен състав не е съгласен единствено с изводите на първоинстанционния съд, направени при определяне на наложеното на подсъдимия наказание. В този смисъл не е било отчетено от съда, постановил обжалваната присъда обстоятелството, че подсъдимият е бил не само непълнолетен към датата на всяко едно от извършените от него деяния, но е бил и неосъждан към същите дати.

Видно от приложеното по делото свидетелство за съдимост, всяко едно другите осъждания на подсъдимия са наложени със съдебни актове, влезли в сила след извършване на процесните деяния.

Така с влязло в сила на 11,06,2020г. определение за прекратяване на наказателното производство след одобрено споразумение между подсъдимия и СРП по НОХД 5750/2020г. по описа на СРС на подсъдимия е наложено наказание една година лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено за изпълнение за срок от три години.

С влязло в сила на 18,01,2021г. определение за прекратяване на наказателното производство след одобрено споразумение между подсъдимия и СРП по НОХД 16784/2020г. по описа на СРС на подсъдимия е наложено наказание 7 месеца година лишаване от свобода.

С влязла в сила на 24,03,2022г. присъда по НОХД 20211110212432 по описа на СРС на подсъдимият е наложено наказание Пробация.

Чистото съдебно минало на подсъдимия към момента на извършване на процесните деяния настоящият въззивен съдебен състав приема за смекчаващо вината обстоятелство. Като такива съдът приема и ниската стойност на причинените щети, както и обстоятелството, че подсъдимият ги е възстановил напълно. Отегчаващи вината на подсъдимия обстоятелства съдът не констатира. И като анализира тези индивидуализиращи вината на подсъдимия обстоятелства настоящият въззивен съдебен състав приема, че в конкретния казус е налице превес на смекчаващите вината обстоятелства, без същите да са многобройни, нито пък което и да е от тях да съставлява изключително такова. При това положение съдът намира, че на подсъдимия следва да бъде определен значително по-нисък размер на наложеното му иначе правилно като вид наказание лишаване от свобода. След редукцията по реда на чл. 63

ал. 1 т. 3 от НК за извършеното престъпление на подсъдимия може да бъде наложено наказание до три години лишаване от свобода. При горните индивидуализиращи вината на подсъдимия обстоятелства настоящият въззивен съдебен състав приема, че на подсъдимия би следвало да се наложи наказание 9 месеца лишаване от свобода. И доколкото производството пред първата инстанция е протекло по реда на глава 27 от НПК, а именно при условията на чл. 373 ал. 2 от НК, при хипотезата на чл. 58а ал. 1 от НК този размер следва да бъде намален с една трета, а именно с 3 месеца и на подсъдимият следва да бъде наложено окончателно наказание в размер на 6 месеца лишаване от свобода. Именно това наказание настоящият въззивен съдебен състав намира за справедливо и такова, което би постигнало целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл. 36 от НК.

При обсъждане на изпълнението на това наказание въззивният съдебен състав намира, че с оглед на чистото съдебно минало на подсъдимия към момента на извършване на процесните деяния, както и въз основа на останалите смекчаващи вината му обстоятелства в конкретния случай следва да бъде приложен института на условното осъждане и така наложеното на подсъдимия наказание следва да бъде отложено за изпълнение при условията на чл. 66 ал. 1 от НК за срок от три години.

А поради изложеното и следва да бъде изменена проверяваната присъда на първоинстанционния съд в частта относно наложеното на подсъдимия наказание като следва да бъде намалено същото до размер на 6 месеца лишаване от свобода, а изпълнението му следва да бъде отложено при условията на чл. 66 ал. 1 от НК за срок от три години.

Относно присъдените за заплащане разноси от страна на подсъдимия настоящият въззивен съдебен състав намира, че правилно първоинстанционният съд е възложил на същия направените по делото разноси в досъдебната фаза на процеса в размер на 933,55 лв., както тези за служебна защита в размер на 280 лв.

Не така стои въпросът относно осъждането на подсъдимия да заплати на основание чл. 190 ал. 2 от НПК сумата от 5 лв. „държавна такса за служебно издаване на всеки един изпълнителен лист“. По делото няма доказателства за издаване на нито един изпълнителен лист. А ако първоинстанционният съд е имал предвид изпълнителните листове за разноските, които е осъден да заплати подсъдимия, които евентуално биха били издадени в бъдеще, то подобно осъждане се явява неправилно. Причина за това е обстоятелството, че към момента на постановяване на обжалваната присъда не е било налице влязло в законна сила задължение от страна на подсъдимия за заплащане на разноси, нито пък са били издадени изпълнителни листове, а поради това няма как същият да бъде осъден да заплати държавна такса за издаването им. Още повече, едва след влизане в сила на горните задължения ще започне срока за доброволно изпълнение от страна на подсъдимия, в който ако същият заплати разноските, за чието заплащане е осъден, няма и да се стигне до издаване на изпълнителни листове. Поради изложеното настоящият въззивен съдебен състав намира, че в тази ѝ част обжалваната присъда се явява неправилна и незаконосъобразна и също следва да бъде изменена като бъде отменено обсъденото осъждане.

Воден от горното 14 въззивен състав на Софийски градски съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда от 08.02.2023г., постановена по НОХД № 7864/2022г. на СРС, НО, 10 състав в частта относно наложеното наказание, както и в частта относно разноските като

НАМАЛЯВА наложеното на подсъдимия Д. Т. П. наказание до размер от **Шест месеца лишаване от свобода** и на основание чл. 66 ал. 1 от НК **отлага изпълнението му за срок от три години,**

както и **ОТМЕНЯ** осъждането на подсъдимия Д. Т. П. да заплати на основание чл. 190 ал. 2 от НПК сумата от 5 лв. държавна такса за служебно издаване на всеки един изпълнителен лист.

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____